

Boudewijn De Groot **"Een Meisje Van 16"**

Visit "[Een Meisje Van 16](#)" on MotoLyrics.com

Ze woonde in een villawijk,
Haar ouders waren stinkend rijk.
Toch was daar niets meer dat haar bond,
Ze gaf zich aan een vagebond,
Die sprak van liefde, het oud verhaal,
En zij geloofde het allemaal.
Zo ging ze weg, ze nam niets mee,
Alleen haar jeugd en het idee
Dat hij haar man was, zij zijn vrouw
En het altijd zo blijven zou.
Arm kind, zestien lentes zo pril,
Ach wat lig je hier stil
Langs de kant van de weg.
Ze trokken voort van stad tot stad
Omdat hij ruimte nodig had.
Het zwerversleven was te zwaar,
Niets voor een kind van zestien jaar.
Haar liefde was haar levenslot,
Ze ging er langzaam aan kapot.
Ze kon de hartstocht niet weerstaan,
Moest tot het einde verder gaan.
Ze was geen kind maar ook geen vrouw
En wist niet wat er komen zou.
Arm kind...
Ze werd vermoeid, zag bleek en vaal,
Verloor haar jeugd, haar ideaal.
Alleen haar liefde bleef bestaan,
Toen ging hij weg bij haar vandaan.
Toch had ze kunnen weten dat
Hij niet genoeg aan liefde had.
Dat op een dag hij weg zou zijn
En zij alleen met spijt en pijn
Dat hij zolang een meisje had,
Als stormwind speelt met een enkel blad.
Arm kind...

Visit [Boudewijn De Groot](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.